

„Atunci s-a apropiat Ilie Proorocul de popor și a zis: Până când veți șchiopăta de amândouă picioarele? *Dacă Domnul este Dumnezeu, urmați Lui!*“ (III Regi 18, 21)

BULETINUL PAROHIEI SFÂNTUL ILIE-GORGANI

august-septembrie 2001

foaie pentru întărire sufletească, atitudini și comunicări

Anul IV, Nr.5 (41)

CE ESTE PRIORITAR ?

- meditație pentru duminica a 10-a după Rusalii -

Pentru a ne apropia de mesajul central din Evanghelia acestei duminici, socotim potrivit să pomenim două fapte petrecute relativ recent, în două familii diferite. În prima, gospodina casei, o femeie foarte credincioasă, dar, din păcate, lipsită de discernământ, s-a hotărât la un moment dat să facă un pelerinaj la Medjugore, în Jugoslavia, acolo unde se spune că s-a arătat cândva Maica Domnului. Pentru drum și celelalte cheltuieli trebuia să aloce, bineînțeles, o bună parte din bugetul casei. Soțul, care în principiu nu era împotriva pelerinajului, i-a atras atenția că greutatea de moment, mai ales cu întreținerea copiilor, nu le pot permite acum această cheltuială și a sfătuit-o să amâne plecarea. Nu l-a ascultat, însă, replicându-i că ea consideră **prioritar** pelerinajul și evlavia față de Maica Domnului, nu problemele casei, și a plecat, declanșând, astfel, un mare conflict cu soțul ei.

În cea de-a doua familie, unul dintre soți după ce și-a luat

concediul, a rămas în continuare la serviciu pentru a mai câștiga niște bani, extrem de necesari pentru familia sa. A socotit **prioritar** să

Predica de pe munte

ajute familia muncind în continuare, în locul odihnei pe care de altfel o merita cu prisosință. Motivarea a fost simplă: voi pleca în concediu altădată, cu ajutorul Domnului, acum e nevoie să scot familia din impasul financiar.

Iată, două atitudini diferite, care, sub diferite alte forme, pot fi întâlnite adesea în viața semenilor noștri. De aceea, în cele ce urmează

ne propunem să încercăm a răspunde la întrebarea „ce este prioritar pentru mine acum?”, indiferent de situația, timpul și locul în care mă găsesc. Gândul de a medita asupra acestei întrebări ne-a fost sugerat de Evanghelia citită în duminica a 10-a după Rusalii, în care ni se relatează episodul vindecării unui copil lunatic (Matei 17, 14-23). Parcurgând cu atenție textul evanghelic, ne dăm seama, fără greutate, că mesajul ei principal este *credința*. Cu toate că la un moment dat Mântuitorul atrage atenția

Continuare în pagina a-2-a

Din sumar:

Petruța Burcea : *Taizé moment de reconciliere* - p. 3

Andrei Rareș : *Corespondență din Olanda* - p. 5,6

Donatori - p. 8

că „acest neam de demoni (*de care suferise copilul bolnav, n. n.*) nu iese decât numai cu rugăciune și cu post” (v. 21), nu rugăciunea și postul sunt temele principale, ci credința. Căci rugăciunea și postul sunt, de fapt, *căi* sau *mijloace*, pentru întărirea credinței. Așadar, credința! Este foarte important să observăm (și să stabilim) tema principală, *prioritară*, pentru a înțelege sensul adânc al intenției Mântuitorului. El nu doar a vindecat un suferind, ci a voit să atragă atenția cât de importantă este credința în actul vindecării. Al *mântuirii*, de fapt. Căci această vindecare, ca toate celelalte, prevestește *marea vindecare a neamului omenesc*, adică mântuirea. Iar pentru dobândirea ei este nevoie, întâi de toate, de credință. Să luăm aminte că la întrebarea ucenicilor, legată de scoaterea demonului din copilul bolnav, „de ce noi n-am putut să-l scoatem?”, Mântuitorul a răspuns: „Pentru puțină voastră credință!” (Matei 17, 19-20). Dacă nu recunoaștem, așadar, credința, ca **temă prioritară**, riscăm să rămânem în afara subiectului...

Din rațiuni pedagogice, însă, nu vom vorbi pe larg acum despre virtutea credinței. O vom face altădată, cu ajutorul Domnului. Acum, plecând de la constatarea subiectului prioritar al acestei Evanghelii, vrem să evidențiem cât de importantă este **sesizarea priorităților**, în general, în viața noastră particulară și publică, potrivit vârstei, preocupărilor, condițiilor concrete etc. Să luăm ca exemplu, bunăoară, familia și relațiile dintre membrii ei. *Prioritar pentru părinți* este să crească și să educe copiii creștinește, dându-le hrană la timp, o dată cu toate cele necesare pentru a-i forma ca cetățeni și creștini vrednici ai neamului. Pentru că cei ce nu-și educă bine copiii „sunt mai răi decât ucigașii” - spune Sfântul Ioan Gură de Aur. „Căci - spune

mai departe Sfântul Părinte - ucigașii omoară trupul, pe când părinții care nu-i educă pe copii leucid sufletele...”

Prioritar pentru copii, la rândul lor, este să dea deplină ascultare părinților, răspunzând obligațiilor situației lor de elevi, studenți ș.a. Să știe că înainte de a cere ceva (*bani, plecări în excursii, diferite alte distracții*), trebuie să ofere ceea ce sunt datorii. Nu invers! Adică, *să nu schimbe prioritățile*. Subliniem acest aspect pentru că, din păcate, întâlnim adesea atitudini nefirești, când copii needucați cum trebuie pun pe primul plan distracțiile, iar ceea ce datorează pe planul doi, sau de loc... Iar această răsturnare de valori nu duce niciodată la bine. Căci astfel de copii, în loc să-și formeze un caracter moral-creștin, și-l deformează, expunându-se, apoi, unui șir neîntrerupt de eșecuri, unele ireparabile...

Întrebarea noastră, „ce este prioritar?”, nu se limitează, desigur, la relațiile de familie. Fiecare om, pentru a-și forma un comportament creștin autentic, trebuie să se întrebe mereu: *căror gânduri dau prioritate? căror cuvinte? căror porniri (fapte)?* Răspunzând corect la aceste întrebări, vom putea face întotdeauna deosebire între ceea ce este *principal* și ceea ce este *secundar*, pentru mine, ca individ, pentru familia mea și, nu în ultimul rând, pentru neamul meu.

*

Întrebarea „cheie” a meditației noastre, trebuie, creștinește vorbind, completată. De aceea, pentru folosul sufletesc deplin, ne vom întreba astfel: **„Ce este prioritar pentru mântuirea mea?”** Răspunsul ni l-a dat, o dată pentru totdeauna, Mântuitorul nostru Iisus Hristos: „Căutați mai întâi împărăția lui Dumnezeu și toate acestea (*celelalte, n. n.*) se vor adăuga vouă!” (Luca 12, 31). Cu

alte cuvinte, dacă vom da prioritate valorilor eterne, ne vom bucura deplin și de cele vremelnice. Dacă vom pune, însă, cele trecătoare înaintea celor ce țin de împărăția lui Dumnezeu, bucuria va fi scurtă și superficială, transformându-se curând în dezamăgire și dezgust. Avem, din nefericire, nenumărate exemple de acest gen, adevărate drame, atât în plan familial, cât și la nivelul țării, ceea ce ne determină să credem că cei care conduc astfel de familii, deopotrivă cu cei care conduc destinele țării, nu fac deosebirea necesară între prioritar și neprioritar, principal și secundar, important și mai puțin (sau deloc) important...

De multe ori, însă, din pricina slăbiciunilor, a supărărilor, a mizeriei cotidiene, a păcatelor etc., nu putem sesiza singuri ceea ce este prioritar pentru noi, la un moment dat. Ce vom face în acest caz? Vom apela neîntârziat la duhovnicii noștri, care, cu puterea harului dumnezeiesc și cu înțelepciunea experienței lor sacerdotale, ne vor deschide ochii spre a vedea ceea ce singuri nu vedem. Vom înfățișa, așadar, preotului-duhovnic datele problemei și-l vom întreba: „Părinte, ce să fac?” Iar preotul, cumpănind bine lucrurile, chiar dacă nu ne va da o soluție imediată, ne va ajuta cel puțin să rânduim prioritățile, ceea ce nu este puțin lucru. Căci a cunoaște și a da curs la ceea ce are întâietate este, deodată, un act de înțelepciune, bunăchivernisire, ascultare și smerenie. Pe scurt, **un act mântuitor**. Un act care ne salvează și ne ajută să propășim într-o anumită etapă a vieții, dar a cărui importanță depășește cu mult lumea de aici.

Să ne ajute Dumnezeu a răspunde întotdeauna cum trebuie întrebării supuse meditației noastre! Amin.

Preot Vasile GORDON

Taizé - Moment de reconciliere

Despre comunitatea din Taizé (istoric, localizare și program de activitate) s-a mai scris în numerele precedente ale Buletinului Parohial, inclusiv despre întâlnirile europene organizate de aceeași în fiecare iarnă. Tocmai de aceea, despre perioada 29 iulie – 5 august 2001, trăită în sânul comunității de către un grup de tineri din parohia noastră, voi aborda un punct de vedere mai personal, pentru a descrie cele petrecute.

Foarte important (*trebuie precizat din capul locului*) este faptul că majoritatea tinerilor participanți la acest pelerinaj sunt din corul bisericii noastre, ceea ce a asigurat un anumit grad de omogenitate a grupului.

Stând în parcul fostei abații Cluny, unde am făcut un mic popas la drumul de întoarcere, și reflectând asupra celor petrecute în Taizé, am înțeles un lucru important: faptul că aceste pelerinaje pun față în față **oameni**, nu străini îngrădiți de frontiere, oameni între care comunicarea se eliberează de spațiu și vârstă. Iubești un om când ajungi să-l cunoști. Or, tocmai acest scop îl au discuțiile dintre tineri, în cadrul activităților din Taizé.

Aceste dialoguri pe diferite teme, în special pe cele biblice, parafrazate apoi în cele sociale, au meritul de a scoate în evidență faptul că nu stă în puterea noastră a judeca un om în relația lui cu Dumnezeu; fiecare este structurat într-un anumit fel și răspunde chemării lui Dumnezeu după puterea ce i s-a dat. Dialogul pe teme biblice este mai mult decât necesar pentru tineri – este vârsta căutării și a îndoielii. Aici, în Taizé, numărul acestora este impresionant, iar pe fețele lor se citesc incertitudinea, căutarea și îndoiala, reflectate și în comportament.

Participând nu numai la dia-

loguri, dar, mai ales, la slujbele, rugăciunile din timpul zilei, aceștia au prilejul nu neapărat de a găsi niște răspunsuri, ci, mai ales, de a-și pune niște întrebări la care să mediteze îndelung. Pentru noi, tinerii din parohie, aceste dialoguri erau familiare, prin grija părinților slujitori ai bisericii Sf. Ilie Gorgani. Ceea ce era nou pentru noi era tocmai faptul că aveam aceste discuții cu oameni de alte naționalități și de alte confesiuni

Grupul de tineri participanți în această vară la Taizé, împreună cu Fratele Joao

creștine. Aproximativ 4000 de tineri, copii, adulți și vârstnici, cântând diferite versete de psalmi, repetate îndelung. Pentru cei obișnuiți cu slujba ortodoxă a fost, pentru început, un fapt surprinzător de nou: rugăciuni cântate și acompaniate de instrumente (flaut, oboi, chitară, violoncel, orgă), dar, oricât de străin ai fi de acest mod de a te ruga, nu puteai rămâne împietrit la glasul unei biserici cu aproape 4000 de oameni. Iată, ceea ce se încerca prin comunicare, prin dialog între tineri se realiza în biserică – reconcilierea prin rugăciunea împreună.

Trebuie amintit și, mai ales, mulțumit fraților (în special fratelui Joao) că ne-a îngăduit să celebrăm în bisericuța veche a satului Sf. Liturghie Ortodoxă.

Indiferent de limba vorbită sau de confesiunea în care am fost botezați întru Hristos, mesajul fratelui Roger rămâne același în câteva cuvinte: să nu mai fim pasivi, indiferenți la suferințele celorlalți, să fim cre-

atori, inventivi în momentele de greutate, de cumpănă, iar comuniunea cu ceilalți să se facă prin a iubi și a fi iubit, prin a ierta și a fi iertat.

În încheiere, vreau să mai precizez un singur lucru: nu înțelegeam de ce se folosește termenul “pelerinaj” pentru experiența de la Taizé. Uitându-mă prin biserică mare în timpul rugăciunilor, am văzut mulți adulți cu copii, precum și vârstnici. Erau foștii tineri, care veniseră, ca și noi, și care au continuat să vină an de an la Taizé. Acest sentiment, dorința de **reîntoarcere**, l-am încercat și eu (și am certitudinea că nu am fost singura din grupul nostru) la sfârșitul săptămânii petrecute alături de frații și de toți ceilalți oameni din Taizé.

Am cunoscut acolo un irlandez din Belfast, care venea din inima conflictelor sângeroase dintre protestanți și catolici, frați creștini, de altfel. Pentru el, necesitatea reconcilierii este mai mult decât vitală. Dar cu astfel de situații ne confruntăm și noi, românii.

Cele mai impresionante au fost momentele de rugăciune din biserică comunității, foarte spațioasă și frumos decorată cu icoane de tradiție răsăriteană. Era un **lucru** extraordinar (accentuez cuvântul “lucru” cu sensul de “lucrare”) faptul că în biserică se rugau

**Petruța BURCEA ,std. an III
-Academia de Arte Plastice**

TAIZÉ – O EXPERIENȚĂ TRĂITĂ

Pentru cei care nu cunosc prea mult despre Comunitatea Taizé, este bine să semnalăm câteva date esențiale din apariția și evoluția acesteia. Întemeietorul ei este Fratele Roger, elvețian de origine, ajuns în aceste minunate locuri din estul Franței, în preajma celui de-al doilea Război Mondial, cu o bicicletă. Datorită condițiilor vitrege cauzate de desfășurarea războiului, fratele Roger a fost nevoit să plece din „zona liberă” și să se întoarcă în Elveția. După terminarea războiului, fratele Roger a revenit în satul Taizé unde a întemeiat o comunitate mică de frați, slujind în biserica satului și fiind adăpostiți într-o casă pusă la dispoziție de o femeie binevoitoare. Trebuie să mai menționăm că inițiativa fratelui Roger a fost bineprimită de localnici, mai ales dacă ținem cont de faptul că această regiune era cunoscută drept una anticlericală și care nu mai avusesse preoți de aproape 200 de ani, din timpul Revoluției Franceze. Astfel, a început să se dezvolte comunitatea din Taizé, adunând în jurul ei un număr impresionant de oameni, în special tineri de diferite confesiuni creștine, din țări diferite și chiar de pe alte continente. Tinerii din România au reușit să ajungă la Taizé o dată cu prăbușirea regimului comunist, la început într-un număr mai restrâns, apoi din ce în ce mai mare.

Acum, Comunitatea găzduiește săptămânal, în perioada verii, aproximativ 4000 de tineri, dintre care mai bine de două sute sunt români. Scopul declarat al Comunității este „nu de a realiza un ecumenism dogmatic, ci de a realiza o comuniune de rugăciune, de a experimenta un mod de viață trăită în comun”.

Cu ocazia Anului Nou, Comunitatea organizează întâlniri ale tinerilor în diferite centre europene: Viena, Milano, Varșovia, Barcelona, Budapesta etc. Biserica „Sfântul Ilie Gorgani” este una dintre bisericile bucureștene care se bucură de participarea la slujbele sale a unui număr considerabil de tineri. Dintre aceștia, 22 au avut bucuria de a participa în perioada 27 iulie - 8 august la pelerinajul organizat în Franța, la Taizé, de comunitatea de

acolo.

După binecuvântarea călătoriei, pe care am primit-o la Sfânta Liturghie, oficiată vineri, 27 iulie, în biserica „Sfânta Ecaterina” de către Părintele Spiritual Costea Tănăsache, de la Facultatea de Teologie, am început călătoria spre Franța alături de tinerii din grupul bisericii „Sfânta Ecaterina”, al Facultății de Teologie.

Pe drum, am avut ocazia să vizităm două minunate orașe italiene: Veneția și Padova. Ajunși la Taizé în după-amiaza zilei de 29 august, am fost primiți de un responsabil român, care ne-a prezentat îndatoririle pe care le-am avut de îndeplinit în perioada celor 7 zile cât am fost găzduiți la Taizé. Am fost împărțiți pe mai multe grupuri, fiecare cu responsabilitățile sale. O parte dintre noi (băieții) am avut sarcina de a ajuta la amenajarea și curățarea spațiului în care se servea mâncarea. O parte dintre fete s-a „îndeletnicit” cu strânsul gunoiului, iar altele au participat la diferite discuții biblice. Pe lângă programul de muncă, toți cei prezenți am participat la grupuri mai mici de dialog, alcătuite din 8-10 persoane, de naționalități diferite, unde se discutau probleme având ca idee centrală *fericirea și felul în care este ea percepută*.

De asemenea, am participat la rugăciunile oficiate în biserica mare a Comunității. Rugăciunile se desfășurau după un plan simplu, fiind alcătuite din diferite cântări care se repetau și care erau acompaniate de instrumente muzicale. Rugăciunile conțineau, de fapt, lecturi din diverse texte scripturistice și momente de liniște pentru meditație individuală. Pe parcursul acestei săptămâni au existat trei întâlniri cu fratele Joao, fratele responsabil cu organizarea pelerinajelor pentru români. Două întâlniri au fost cu toate grupurile de români și una doar cu grupul bisericii noastre. Sâmbătă seara a avut loc o întâlnire a românilor cu Eminentă Sa, Nunțiu Apostolic al Vaticanului pentru România, întâlnire la care fiecare grup și-a prezentat activitatea din țară. Un moment dificil și totodată provocator a fost cel în care un grup de așa-zisi „români” din Ardeal a interpretat un cântec în limba maghiară în

fața Nunțiului Apostolic. Din fericire, am reușit să ne controlăm sentimentele și să trecem cu bine peste acest moment, fără a crea o stare conflictuală. Dar, ceea ce a impresionat cel mai mult a fost atmosfera creată la Taizé, posibilitatea ca un număr atât de mare de tineri de naționalități, culturi și confesiuni diferite să viețuiască împreună, să mănânce împreună, să se roage împreună. Impresionante au fost și rugăciunile de vineri și sâmbătă seara, prima având ca element central Sfânta Cruce, iar a doua, numită și „rugăciunea luminilor”, s-a evidențiat prin atmosfera deosebită creată de miile de lumânări aprinse.

Din fericire, nu am fost înstrăinați nici de mireasma duhovnicească a Sfintei Liturghii, părintele Tănăsache, cel care ne-a însoțit în acest pelerinaj, oficiind în fiecare zi, de miercuri până duminică, Sfânta Liturghie, în mica dar prețioasă biserică cu hramul Sf. Maria Magdalena, din satul Taizé. Biserica datează din secolul al XII-lea, având o acustică rar întâlnită. Drumul de întoarcere a fost la fel de plăcut, orașele München și Salzburg impresionând, unul prin modernismul său, celălalt prin aerul său medieval. Oboseala călătoriei a fost cu totul uitată, datorită atmosferei existente în autocar. Chiar dacă tineri precum Alina, Oana, Alida, Petruța, Camelia, George, Domnița, Clara, Laura, Constantin, Ana, Teodora, Cristina, Ionela, Cătălina, Adrian, Ionuț, Cristina, Ionuț, Mihai, Anca sau Doinița, reprezintă personalități diferite, totuși am reușit să formăm un grup. În momentul despărțirii, fiecare și-a exprimat părerea de rău pentru faptul că pelerinajul s-a sfârșit așa de repede, precum și dorința de a relua cât mai curând un nou pelerinaj. Unii vor chiar să revină la Taizé, pentru o perioadă mai lungă de timp, anul viitor.

Aducem mulțumiri pe aceasta cale celor care au făcut posibil acest pelerinaj: Fratelui Joao, părinților Vasile Gordon și Emanoil Băbuș, întregii Comunități din Taizé, dar, mai ales, Bunului Dumnezeu.

**Ionuț POPA, std.an IV, Teologie
Pastorală**

CORRESPONDENȚĂ DIN OLANDA.

Impresii religioase și nu numai...

Aflându-mă de câțeva vreme la studii în Olanda, am avut ocazia să cunosc un pic această țară și oamenii ei. În rândurile de față voi căuta să vă împărtășesc câteva din impresiile pe care mi le-am format pe timpul șederii mele aici.

În primul rând, Olanda este o mică minune. Dintr-un petic de pământ plat și lipsit de resurse, olandezii au reușit să facă o țară înfloritoare, care se numără acum printre cele mai dezvoltate state ale lumii. Ca fapt divers și în același timp ca mărturie a hărniciei olandezilor, aproape jumătate din teritoriul Olandei (care este de 2-3 ori mai mare ca Dobrogea noastră) se află sub nivelul mării, fiind protejat de un sistem de diguri foarte bine pus la punct.

De-a lungul timpului, Olanda s-a impus în lume și pe plan cultural. Numeroși pictori și scriitori de renume au provenit din această țară. Nume ca Rembrandt, Van Gogh, sau Erasmus din Rotterdam vorbesc de la sine.

Cât despre olandezii înșiși, am fost avertizat înainte de venirea în Olanda că locuitorii acestei țări sunt relativ reci și distanți. Nu pretind să îi fi cunoscut foarte bine încă, dar pot să spun că am întâlnit destule exemple în care, din contră, s-au dovedit a fi oameni calzi, deschiși și cu simțul umorului – mulți chiar în grupul în care lucrez. Este adevărat că am mai auzit și opinii contrare venind de la colegi aflați în alte colective de muncă, dar asta nu mă face decât să constat că totul depinde de la om la om, ca de altfel și la noi în România și probabil oriunde în lume. Sau poate că,

la rândul meu, sunt și eu înghețat și de aceea nu mi se par olandezii chiar atât de reci...

Acestea fiind zise, voi încerca o scurtă descriere a vieții religioase din Olanda. În principiu, jumătatea de nord a Olandei este, prin tradiție, protestantă,

Un crâmpei din Olanda - "Țara morilor de vânt"

iar jumătatea de sud catolică. Ca în majoritatea țărilor dezvoltate, însă, viața religioasă a scăzut în intensitate în ultimele decenii, motiv pentru care unele biserici au trebuit chiar să-și închidă porțile. În Amsterdam, spre exemplu, am trecut într-o zi pe lângă o astfel de biserică închisă și folosită acum ca sală de concerte rock. Același fenomen se poate întâlni însă și pe alte meridiane, deci nu este ceva strict specific Olandei.

Dacă biserica romano-catolică și-a păstrat unitatea, în schimb bisericile protestante (câteva mii de denominațiuni, deja) continuă să se dividă. Nu un singur olandez mi-a mărturisit că, dacă există măcar un lucru cât de mic asupra căruia membrii unei biserici au opinii diferite, biserica aceea se va despărți în două biserici separate...

În afară de creștini, în Olanda

există și alte culte, dintre care cel mai bine reprezentat numeric este cel islamic. Acest fapt se datorează numeroșilor emigranți turci și arabi stabiliți aici. Mai mult decât atât, comunitatea musulmană crește destul de repede, atât datorită noilor emigranți, cât și a unei rate a natalității net superioare față de alte comunități.

Să aflăm acum și câte ceva despre ortodoxia din Olanda. Este bine de știut că aici există o parohie ortodoxă românească, condusă încă de la începuturile ei de preotul paroh dr. Ioan Dură. Parohia, cu hramul Sf. Grigorie Teologul, a luat ființă acum 20 ani și de-a lungul timpului și-a ținut slujbele în lăcașuri închiriate de la

alte biserici. Spre bucuria noastră, însă, începând cu praznicul Pogorării Sfântului Duh din acest an, parohia are propria sa biserică (mai precis, are drept de folosință pe o durată nedeterminată asupra acesteia). Noua noastră biserică este o fostă capelă catolică (deci nu este prea mare) și a fost restaurată prin contribuția unei fundații olandeze a monumentelor, a parohiei noastre și a statului român. Biserica se află la Schiedam (practic, o suburbie a Rotterdam-ului) și are adresa Vlaardingendijk 50. Aici se țin slujbe numai de trei ori pe lună (două duminici plus o sâmbătă sau o sărbătoare mare), întrucât preotul nostru locuiește în Belgia, unde păstorește de asemenea o altă parohie românească.

Există în Olanda și alte biserici ortodoxe (rusești, grecești, sârbești, sau

Continuare în pagina a 6 -a

chiar olandeze), ba chiar și mănăstiri. Am apucat să vizitez câteva dintre ele și m-a bucurat să întâlnesc peste tot același spirit și aceeași atmosferă ca și în bisericile de acasă. Deși comunitățile sunt mici și formate în majoritate din emigranți sau din oameni aflați temporar în Olanda, nu cred că se pune problema lipsei de enoriași, pentru că nu am întâlnit încă biserici ortodoxe goale.

Nu vreau să închei înainte de a scrie despre un alt aspect întâlnit aici. În deplasările mele, atât în Olanda cât și în străinătate, în unele hoteluri, în noptierele de la capul patului se găsea o ediție a Noului Testament, în mai multe limbi. O surpriză foarte plăcută! Aceste cărți erau distribuite de o asociație denumită „The Gideons”, care anual distribuie gratuit zeci de milioane de astfel de exemplare în hoteluri, spitale, școli, închisori, precum și în rândul militarilor, polițiștilor, pompierilor etc.. Căutând pe Internet, am reușit să aflu (nu

foarte ușor, căci situl lor de web nu spune acest lucru) că „The Gideons” este o asociație non-profit care primește suport financiar de la diverse biserici protestante în principal, cum ar fi cele baptiste, metodiste, presbiteriene sau nazarinene. Cred că această inițiativă este demnă de toată lauda și că noi ortodocșii ar trebui să urmărim acest exemplu. Am mai aflat de pe situl de web al asociației că aceasta a distribuit deja sute de Biblii (dacă nu mai multe) și în școli și spitale din România. Deși probabil că traducerea lor nu sunt rele, bănuiesc că există pasaje în care traducerea nu este întrutotul conformă cu spiritul originalului, sau poate chiar este influențată de dogmele religioase ale celor care au făcut traducerea.

Din această cauză, ne putem trezi în situația nefericită că o parte din credincioși, care au primit astfel de Biblii, una citesc în ele și alta aud la biserică. Dar impactul cel mai mare al acestor gesturi se produce, cred, asupra

celor lipsiți de cultură religioasă, care nu veneau la biserică și care vor fi astfel ușor atrași către diverse alte culte. Poate că este meritul acestei asociații (și al altor biserici sau secte care desfășoară activități similare) că Biblia a ajuns în casele acestor români, dar este și vina noastră că lucrul acesta nu s-a întâmplat mai devreme. Nu depinde de altcineva decât de noi să nu ne lăsăm terenurile duhovnicești neînsămânțate. Dar slavă Domnului, am putut constata că Biserica noastră Ortodoxă a cunoscut un reviriment în ultimii zece ani, reviriment care să sperăm că va continua și de acum încolo.

Andrei RAREȘ
*Universitatea Tehnică
din Delft, Olanda*

Nota Redacției: *Andrei Rareș este un tânăr asistent universitar, care atunci când se află în București participă cu multă evlavie la slujbele de la Biserica Sf. Ilie Gorgani.*

Evenimente în biserica noastră

BOTEZURI:

21 iulie: TEODOR Dan (naș: Constantin Atanasie)

22 iulie: ILINCA David (nași: Bogdan Dumitrache și Carmen Negrilă)

28 iulie: ALINA-LARISA-IOANA Orleanu (nași: Ion-Cătălin și Lucreția Lupu)

29 iulie: ANDREI Novac (nași: Alexandru și Ana Năiță)

TUDOR Dănilă (naș: Șerban Cărpenișeanu)

4 aug.: HELA-MARIA (nașă: Eleonora Sacală)

CUNUNII:

15 iulie: Dragoș Florescu și Maria Angelescu (nași: Mihai și Nicoleta Popescu)

21 iulie: Tudor-Cezar Ionca și Daniela Stancu (nași: Stoica Mugurel și Lăcrimioara)

22 iulie: Sorin-Leonard și Ana-Claudia Marinescu (nași: Marian și Doina Cristea)

28 iulie: Daniel Petre și Raluca Cristache (nași: Robertino Cătălin și Andreea-Liana)

29 iulie: Dan-Cristian Bozdog și Ioana-Cristina Sgabură (nași: Radu și Oana Mitrofan)

George-Cornel Ungureanu și Simona Dumitru (nași: Cristian și Anișoara Vasiliu)

Pagina Copiilor *

Dragii noștri micuți cititori,

După cum suntem siguri că știți, atât luna august cât și luna septembrie sunt marcate de prezența în sufletele noastre a icoanei Maicii Domnului, Prea Curata Fecioară Maria. Cât de frumos este acest nume și cât de fericiți trebuie să fie cei care-l poartă. Le dorim și noi pe aceasta cale "La mulți ani"! și fie ca harul Sfintei Fecioare să-i însoțească în tot ce fac!

În acest număr al Buletinului, ne-am gândit să vă luminăm fețele și sufletele cu o poezie.

De ce ne-am gândit de aceasta dată la o poezie? Poate și pentru că poporul român are poezii atât de frumoase și de înduioșătoare, poezii care nu puteau fi scrise decât de niște oameni care n-au uitat niciodată cum e să fii copil, al caror suflet e de-a pururea tânăr. Așa cum ne dorim să fiți și voi. Pururea copii, pururea senini...

Dacă v-am întreba acum pe cine iubiți voi cel mai mult pe lume, suntem siguri că ați răspunde: pe mama. Fericitul Ieronim a răspuns la această întrebare: "După Dumnezeu, nu iubesc pe nimeni atât de mult ca pe mama". Dar credem noi că se referea, deopotrivă, și la Mama noastră, a tuturor, la Sfânta Fecioară Maria.

Haideți, așadar, să ne bucurăm împreună de aceste frumoase sărbători ale Sfintei Fecioare, rostind împreună minunata poezie scrisă de Zorica Lațcu Teodosia, "Filă de acatist":

**Bucură-te, leagan alb de iasomie,
Către care-n roiuri fluturii coboară,
Bucură-te, raza stelei din vecie,
Șipot care curge lin cu apa vie,
Bucură-te, Maica, pururea Fecioară,
Dulcea mea, Marie.**

**Bucură-te, floare fără de prihană,
Alba ca argintul nopților de vară,
Spicul cel de aur veșnic plin cu hrană,
Mirul care vindeci orice fel de rană,
Bucură-te, Maica pururea Fecioară,
Ploaia cea de mană.**

**Bucură-te, brazda plină de rodire,
Munte sfânt, în care s-a
îngropat comoara,
Bucură-te, cântec tainic de iubire,
Clopot de chemare, cântec de mărire,
Bucură-te, Maica pururea Fecioară,
Blânda fericire.**

**Bucură-te, mărul vieții care-nvie,
Pomul greu de roadă-n plină primăvară.
Bucură-te, iarăși, țărâm de bucurie,
Dintru care curge miere aurie,
Bucură-te, Maică, pururea Fecioară,
Sfânta mea Marie.**

Așteptăm și de la voi, dragii noștri, poezii și rugăciuni închinare Maicii Domnului.

*** Pagină realizată de Cătălina SANDU**

Programul liturgic al lunilor septembrie octombrie

-sâmbătă, 1 sept., h. 9.00-11.00: Sf. Liturghie și parastase;
h. 18.00: Vecernie mare și spovedanii;
†**Duminică, 2 sept., h. 8.30-12.00: Utrenia și Sf. Liturghie;**
-miercuri, 5 sept., h. 17.30: *Slujba Agheasmei*; h. 18.30: dialoguri;
-vineri, 7 sept., h. 17.30: **Vecernie mare și spovedanii;**
-sâmbătă, 8 sept., *Nașterea Maicii Domnului*, h. 8.30-12.00: **Utrenia, Sf. Liturghie și parastase;** h. 18.00: **Vecernie mare și spovedanii;**

†**Duminică, 9 sept., h. 8.30-12.00: Utrenia și Sf. Liturghie;**
-miercuri, 12 sept., h. 17.30: Vecernie; h. 18.30: dialoguri;
-joi, 13 sept., h. 18.00: **Vecernie cu priveghere;**
† **vineri, 14 sept., Înălțarea Sfintei Cruci, h. 8.30-12.00: Utrenia și Sf. Liturghie;**

-sâmbătă, 15 sept., h. 9.00-11.00: Sf. Liturghie și parastase;
h. 18.00: Vecernie mare și spovedanii;

†**Duminică, 16 sept., h. 8.30-12.00: Utrenia și Sf. Liturghie;**
-miercuri, 19 sept., h. 17.30: Vecernie; h. 18.30: dialoguri;
-vineri, 21 sept., h. 17.30: Sf. Maslu și spovedanii;
-sâmbătă, 22 sept., h. 9.00-11.00: Sf. Liturghie și parastase;
h. 18.00: Vecernie mare și spovedanii;

†**Duminică, 23 sept., h. 8.30-12.00: Utrenia și Sf. Liturghie;**
-miercuri, 26 sept., h. 17.30: *Slujba sfințirii icoanelor*; h. 18.30: dialoguri;
-vineri, 28 sept., h. 17.30: Sf. Maslu și spovedanii;
-sâmbătă, 29 sept., h. 9.00-11.00: Sf. Liturghie și parastase;
h. 18.00: Vecernie mare și spovedanii;

†**Duminică, 30 sept., h. 8.30-12.00: Utrenia și Sf. Liturghie;**

-miercuri, 3 oct., h. 17.30: *Slujba Agheasmei*; h. 18.30: dialoguri;

-vineri, 5 oct., h. 17.30: Sf. Maslu și spovedanii;
-sâmbătă, 6 oct., h. 9.00-11.00: Sf. Liturghie și parastase;
h. 18.00: Vecernie mare și spovedanii;
†**Duminică, 7 oct., h. 8.30-12.00: Utrenia și Sf. Liturghie;**

-miercuri, 10 oct., h. 17.30: Vecernie; h. 18.30: dialoguri;
-vineri, 12 oct., h. 17.30: Sf. Maslu și spovedanii;
-sâmbătă, 13 oct., h. 9.00-11.00: Sf. Liturghie și parastase;
h. 18.00: Vecernie cu priveghere și spovedanii;
†**Duminică, 14 oct., Sf. Cuv. Parascheva, h. 8.30-12.00: Utrenia, Sf. Liturghie și parastase;**

-miercuri, 17 oct., h. 17.30: Vecernie; h. 18.30: dialoguri;
-vineri, 19 oct., h. 17.30: Sf. Maslu și spovedanii;
-sâmbătă, 20 oct., h. 9.00-11.00: Sf. Liturghie și parastase;
h. 18.00: Vecernie mare și spovedanii;
†**Duminică, 21 oct., h. 8.30-12.00: Utrenia și Sf. Liturghie;**

-miercuri, 24 oct., h. 17.30: Vecernie; h. 18.30: dialoguri;
-joi, 25 oct., h. 18.00: **Vecernie cu priveghere;**
†**vineri, 26 oct., Sf. Dimitrie Izvorătorul de mir, h. 8.30-12.00: Utrenia, Sf. Liturghie și parastase;**
†**sâmbătă, 27 oct., Sf. Dimitrie Basarabov, h. 8.30-12.00: Utrenia, Sf. Liturghie și parastase;**
†**Duminică, 28 oct., h. 8.30-12.00: Utrenia și Sf. Liturghie;**

-miercuri, 31 oct., h. 17.30: *Slujba sfințirii icoanelor*;
h. 18.30: dialoguri.

Donatori în perioada 15 iulie - 18 august:

-Ciucur Mariana: 500.000 lei	Mihail :600.000 lei	-Elena Cojocărescu :300.000 lei (Sf. Arhangheli Mihail și Gavriil)
-Gheorghe Florea: 200.000 lei	-Maria și Mihaela Panaitescu : 500.000 lei	-Maria Magdalena Neagoe :1.000.000 lei (Sf. Dimitrie Basarabov)
-Nicolae Constantin Paul, Valentina și Maria: 450.000 lei	-Svetlana Macarie: 500.000 lei	-Livia Miron :1.000.000 lei (Cuv. Maria Egipteanca)
-Mihaela și Raluca Gheorghiu : 200.000 lei	-Varlaam Lucian, Cristina, Alexandru-George: 1.000.000 lei	
-Paula Andraș :1.000.000 lei	-Eleodor și Nadejda Dodescu : 300.000 lei	
-Marian Andraș: 1.000.000 lei		
-Jianu Marilena, Laurențiu,		

REDAȚIA: Redactor onorific: Răzvan Bucuroiu; Redactor: Octavian Gordon;

Membri și atribuții: pr. paroh Vasile Gordon: cuvântul pastoral;

pr. Emanoil Băbuș: pagina de istorie; Ileana Pătru: dialogul de miercuri seara; Silviu Tudose: pagina liturgică;

Cătălina Sandu: pagina copiilor; Secretar de redacție: Ileana Pătru (242.47.93)

Sediul redacției: Str. Silfidelor nr. 5, sector V. București; tel. 01 / 315. 54.99 (pr. Vasile Gordon);

tel.: 092 / 87.47.43 (pr. Emanoil Băbuș)